

”ميني بچي - تهر گيان ڪي برسات ڪر هريالي ڪرني والي هو،

تمهين ڌارڻا ڪرني اؤر ڪراني هئ”

پرشن :- جو بادل برستي نهين هئ، انهيون ڪوئسا نام دينگي؟

اُتر :- وه هئ سُست بادل. چُست وه جو برستي هئ. اُگر ڌارڻا هو تو برستي ڪي بنا ره نهين سگهي. جو ڌارڻا ڪر دوسرون ڪو نهين ڪراتي اُنڪا پيت پيت سين لڳ جاتا هئ، وه غريب هئ. پر جا ڀر چلي جاتي هئ.

پرشن :- ياد ڪي ياترا ۾ مکيه محنت ڪوئسي هئ؟

اُتر :- اُپني ڪو آتما سمجھه باپ ڪو بندو روپ ۾ ياد ڪرنا، باپ جو هئ جئسا هئ اُسي سوروپ سين يثارت ياد ڪرنا، اِس ڀر هين محنت هئ.

گيت :- جو پيئا ڪي ساڻ هئ....

اومر شانتني . جئسي ساگر ڪي اوڀر ۾ بادل هئ تو بادلون ڪا باپ هوئا ساگر. جو بادل ساگر ڪي ساڻ هئ اُنڪي ليئي هين برسات هئ. وه بادل پي پاڻي ڀر ڪر ڦر برستي هئ. تهر پي ساگر ڪي پاس آتي هو ڀرني ڪي ليئي. ساگر ڪي بچي بادل تو هو هين، جو مينا پاڻي ڪينچ ليتي هو. اَب بادل پي اُنڪي پر ڪار ڪي هوتي هئ. ڪوئي خوب زور سين برستي هئ، باڙ ڪر ديتي هئ، ڪوئي ڪم برستي هئ. تمهاري ۾ پي اُسي نمبروار هئ جو خوب زور سين برستي هئ، اُنڪا نام پي گايا جاتا هئ. جئسي ورشا بهت هوتي هئ تو منش خوش هوتي هئ. يهه پي اُسي هئ. جو اُچا برستي هئ. اُنڪي مهما هوتي هئ، جو نهين برستي هئ اُنڪي دل جئسي سُست هو جاتي هئ، پيت پرينگا نهين. پوري ريت ڌارڻا نه هوني سين پيت جاڪر پيت سين لڳتا هئ. فئمن هوتا هئ تو منشون ڪا پيت پيت سين لڳ جاتا هئ. يهان پي ڌارڻا ڪر اؤر ڌارڻا نهين ڪراتي هئ تو پيت جاڪر پيت سين لڳينگا. خوب برستي والي جاڪر راجا راڻي بنينگي اؤر وه غريب. غريبن ڪا پيت پيت سين لڳا رهتا هئ. تو بچون ڪو ڌارڻا بڙي اُچي ڪرني چاهيئي. اِس ڀر پي آتما اؤر پرماتما ڪا گيان ڪتنا سهج هئ. تهر اَب سمجهتي هو هماري ۾ آتما اؤر پرماتما دونو ڪا گيان نهين ٿا. تو پيت پيت سين لڳ گيا نان. مکيه هئ هين آتما اؤر پرماتما ڪي بات. منش، آتما ڪو هين نهين جانتني هئ تو پرماتما ڪو ڦر ڪئسي جان سڪينگي. ڪتني بڙي ودوان پنڊت آد هئ، ڪوئي پي آتما ڪو نهين جانتني. اَب تمڪو معلوم هوئا هئ ڪ آتما اوناشي هئ، اُس 84 جنمون ڪا اوناشي ڀارت نوڻڌا هوئا هئ، جو چلتا رهتا هئ. آتما اوناشي تو ڀارت پي اوناشي هئ. آتما ڪئسا آلائونڊ ڀارت بجاتي هئ، يهه ڪسڪو پتا نهين هئ. وه تو آتما سو پرماتما ڪهه ديتي هئ. تهر بچون ڪو آد سين ليڪر اُنت تڪ پورا گيان هئ. وه تو ڊراما ڪي آيو هين لاڪون ورش ڪهه ديتي. اُپي تمڪو سارا گيان ملا هئ. تهر جانتني هو اِس باپ ڪي رچي هوئي گيان يگيه ۾ يهه ساري دنيا سواها هوني هئ. اِس ليئي باپ ڪهتي هئ ديهه سَهت جو ڪچ پي هئ يهه سپ پوڻ جاتو، اُپني ڪو آتما سمجهو. باپ ڪو اؤر شانتني ڌار، سويت هوم ڪو ياد ڪرو. يهه تو هئ هين دڪڌار. تمهاري ۾ پي نمبروار پرشارت اَنوسار سمجھاءِ سگهي هئ. اُپي تهر گيان سين تو ڀرپور هو. باقي ساري محنت هئ ياد ۾. جنم جنماتر ڪا ديهه ايمان مٽاڪر ديهي ايمان بني، اِس بڙي محنت هئ. ڪهنا تو بڙا سهج هئ ڀرنتو اُپني ڪو آتما سمجهي اؤر باپ ڪو پي بندو روپ ۾ ياد ڪري، اِس محنت هئ.

باپ ڪهتي هئ مٿن جو هون، جئسا هون، اٿسا ڪوئي مشڪل ياد ڪر سگهي هئ. جئسي باپ وٽسي بچي هون هئ نان. آڀني ڪو جانا تو باپ ڪو پي جان جائينگي. تهر جانتني هو پڙهائي والا تو ايڪ هين باپ هئ، پڙهني والي بهت هئ. باپ راجڌاني ڪئسي استاپن ڪرتي هئ، وه تهر بچي هين جانتني هو. باقي يهه شاستر آڌ سپ هئ پڙهني مارگ ڪي سامگري. سمجھائي ڪي ليئي همڪو ڪهنا پرتا هئ. باقي اسر گهرڻا ڪي ڪوئي بات نهين هئ. شاسترون ۾ پي برهما ڪا دن اوڙ رات ڪهتي هئ پرنٽو سمجھتي نهين. رات اوڙ دن آڌا آڌا هوتا هئ. سيڙهي ڀر ڪتنا سهج سمجھايا جاتا هئ.

منش سمجھتي هئ ڪ پڳوان تو بڙا سمرٿ هئ وه جو چاهي سو ڪر سگهي هئ. ليڪن بابا ڪهتي هئ مٿن پي ڊراما ڪي ٻنڌن ۾ ٻانڌا هون. ڀارت ڀر تو ڪتني آفتين آتي رهندي هئ ڦر مٿن گهري گهري آتا هون ڪيا؟ ميري ڀارت ڪي لمت هئ. جب پورا ڊڪ هوتا جاتا هئ تب مٿن آڀني سميه ڀر آتا هون. ايڪ سيڪنڊ ڪا پي فرق نهين پرتا هئ. ڊراما ۾ هرايڪ ڪا اٽڪيوريت ڀارت نونڌا هون. يهه هئ هائيٽيسٽ باپ ڪي ري انڪارنيشن. ڦر نمبروار سپ آتي هئ، ڪم طاقت والي. تهر بچون ڪو آڀي باپ سين ناليچ ملي هئ جو تهر وشو ڪي مالڪ بنتي هو. تمهاري ۾ ڦل فورس ڪي طاقت آتي هئ. پرشارت ڪر تهر تموپرڌان سين ستوپرڌان بنتي هو. اوڙون ڪا تو ڀارت هين نهين هئ. مکيه هئ ڊراما، جسڪي ناليچ تمڪو آڀي ملتي هئ. باقي تو سپ هئ مٿيريل ڪيونڪ وه سپ ان آنڪون سين ديڪا جاتا هئ. ونڊر آف دي ورلڊ تو بابا هئ، جو ڦر رچتي پي سورڳ هئ، جسڪو هيون، پٿراڌائيز ڪهتي هئ. اُنڪي ڪتني مهما هئ، باپ اوڙ باپ ڪي رچنا ڪي بڙي مهما هئ. اونچ تي اونچ هئ پڳوان. اونچ تي اونچ سورڳ ڪي استاپنا باپ ڪئسي ڪرتي هئ، يهه ڪوئي پي ڪچ پي نهين جانتني هئ. تهر ميني ميني بچي پي نمبروار پرشارت انوسار جانتني هو اوڙ اس انوسار هين پڌ پاتي هو، جس نين پرشارت ڪيئا وه ڊراما انوسار هين ڪرتي هئ. پرشارت بگر تو ڪچ مل نه سڪي. ڪرم بگر ايڪ سيڪنڊ پي ره نهين سگهي. وه هٿ يوگي پراڻاڀام چڙهائ ليتي هئ، جئسي جڙ بن جاتي هئ، اندر پري رهندي هئ، اوڀر مٿي جهر جاتي هئ. مٿي ڪي اوڀر پاڻي ڀرني سين گهاس جهر جاتي هئ. پرنٽو اس سين ڪچ فائدا نهين. ڪتنا دن اٿسي بعني رهينگي؟ ڪرم تو ضرور ڪرنا هين هئ. ڪرم سنڀاسي ڪوئي بن نه سڪي. هان، صرف ڪانا آڌ نهين بناتي هئ اس ليئي اُنڪو ڪرم سنڀاسي ڪهه ديتي هئ. يهه پي اُنهن ڪا ڊراما ۾ ڀارت هئ. يهه نورتي مارگ والي پي نهين هوتي تو ڀارت ڪي ڪيا حالت هو جاتي؟ ڀارت نمبرون پيوٽر ٿا. باپ پهلي پهلي پيوٽر استاپن ڪرتي هئ، جو ڦر آڌا ڪلپ چلتي هئ. بروبر ستيگ ۾ ايڪ ڌرم، ايڪ راجيه ٿا. ڦر ديتي راجيه اب ڦر سين استاپن هورها هئ. اٿسي آڀي آڀي سلوگن بناڪر منشون ڪو سجاڳ ڪرنا چاهيئي. ڦر سين ديتي راجيه ڀاڳيه آڪر لو. آڀي تهر ڪتنا آڀي ريت سمجھتي هو. ڪرشن ڪو شام سندر ڪيون ڪهتي هئ يهه پي آڀي تهر جانتني هو. آڄ ڪلهه تو بهت هين اٿسي اٿسي نام رک ديتي هئ. ڪرشن سين ڪامپيٽيشن ڪرتي هئ. تهر بچي جانتني هو پنت راجئين ڪئسي پاون راجائون ڪي آڱي جاڪر ماڻا ٿيڪتي هئ پرنٽو جانتني ٿوريئي هئ. تهر بچي جانتني هو جو پوجيه ٿي وهي ڦر پوجاري بن جاتي هئ. آڀي تمهاري ٻڌي ۾ سارا چڪر هئ. يهه پي ياد رهي تو اوستا بڙي آڀي رهي. پرنٽو مايا سمرڻ ڪرني نهين ديتي هئ، ڀلا ديتي هئ. سديو هرشت مڪ اوستا رهي تو تمڪو ديوتا ڪها جائي. لڪشمي نارائڻ ڪي چتر ديڪ ڪتنا خوش هوتي هئ. راڌي ڪرشن اٿوا رام آڌ ڪو ديڪ اتنا خوش نهين هوتي ڪيونڪ شري ڪرشن ڪي ليئي شاسترون ۾ هنگامي ڪي باتين لڪ دي هئ. يهه بابا بننا پي شري نارائڻ هئ نان.

بابا تو ان لکشمي نارائڻ کي چتر ڪو دڪ خوش هوتي هئ. بچون ڪو پي اُٿسي سمجھنا چاهيئي، باقي ڪتنا سميه اس پُراڻي شير ۾ هونگي ڦر جاڪر پرنس بنينگي. يهه ايمر آبجيڪٽ هئ نان. يهه پي صرف تهر جانتو هو. خوشي ۾ ڪتنا گدگد هونا چاهيئي. جتنا پڙهينگي اُتنا اونچ پڌ پائينگي، پڙهينگي نهين تو ڪيا پڌ ملينگا؟ ڪهان وشو ڪي مهاراجا مهاراڻي، ڪهان شاهوڪار، پر جا ۾ نوڪر چاڪر. سبجيڪٽ تو ايڪ هيٺ هئ. صرف من مڻايو، مڌياجي پو، اَلَف اُور بي، ياد اُور گيان. انڪو ڪتني خوشي هئي، اَلَف ڪو اَلاه ملا، باقي سڀ دي ديئا. ڪتني بڙي لائري مل گئي. باقي ڪيا چاهيئي تو ڪيون نه بچون ڪي اندر ۾ خوشي رهن چاهيئي. اس ليئي بابا ڪهتي هئ اُٿسا ترانسلائيٽ ڪا چتر سيڪي ليئي بنوائڻ جو بچي دڪ ڪر خوش هوتي رهي. شو بابا برهما دواران همڪو يهه ورثا دي رهي هئ. منش تو ڪچ نهين جانتو هئ. بلڪل هيٺ تچ ٻڌي هئ. اُپي تهر تچ ٻڌي سين سوچ ٻڌي بن رهي هو. سڀ ڪچ جان گئي هو، اُور ڪچ پڙهني ڪي درڪار نهين. اس پڙهائي سين تمڪو وشو ڪي بادشاهي ملتي هئ، اس ليئي باپ ڪو ناليچفل ڪهتي هئ. منش ڦر سمجھتي هئ هرايڪ ڪي دل ڪو جانتو هئ، پرنتو باپ تو ناليچ ديتي هئ. ٽيچر سمجھ سڪتي هئ فلاڻا پڙهتي هئ باقي سارا دن يهه ٿوريئي بٽڻ ديڪينگي ڪ انڪي ٻڌي ۾ ڪيا چلنا هئ. يهه تو وندرڦل ناليچ هئ. باپ ڪو گيان ڪا ساگر، سڪ شانتو ڪا ساگر ڪها جاتا هئ. تهر پي اُپي ماسٽر گيان ساگر بنتي هو. ڦر يهه ٿائينٽل اُڙ جائينگا. ڦر سرو گڻ سمپن، 16 ڪلا سمپورڻ بنينگي. يهه هئ منش ڪا اونچ مرتبا. اس سميه يهه هئ ايشوريه مرتبا. ڪتني سمجھني اُور سمجھاني ڪي باتين هئ. لکشمي نارائڻ ڪا چتر دڪ بڙي خوشي هوني چاهيئي. هر اُپي وه بن رهي هئ. وشو ڪي مالڪ بنينگي. ناليچ سين هيٺ سڀ گڻ آتي هئ. اُپنا ايمر آبجيڪٽ ديڪني سين هيٺ رفريشمينٽ آ جاتي هئ، اس ليئي بابا ڪهتي هئ يهه لکشمي نارائڻ ڪا چتر تو هرايڪ ڪي پاس هونا چاهيئي. يهه چتر دل ۾ پيار بيداتا هئ. دل ۾ آتا هئ، بس، يهه مرتيولوڪ ۾ لاسٽ جنر هئ. ڦر هر امرلوڪ ۾ يهه جاڪر بنوئگا، تٽ توهر. اُٿسي نهين ڪ آتما سو پر ماتما. نهين، يهه گيان سارا ٻڌي ۾ بٽنا هوئا هو. جب پي ڪسڪو سمجھاتي هو، بولو هر ڪي پي ڪوئي سين بيڪ نهين مانگتي. پر جاپنا برهما ڪي بچي تو بهت هئ. هر اُپني هيٺ تن من دن سين شيوا ڪرتي هئ. برهمڻ اُپني ڪمائي سين هيٺ يگيه ڪو چلاءِ رهي هئ. شوڌرون ڪي پئسي نهين لڱاءِ سڪتي. ڏير بچي هئ وه جانتو هئ جتنا هر تن من دن سين سروس ڪرينگي، سريندر هونگي اُتنا پڌ پائينگي. جانتو هئ بابا نين بيج ٻويا هئ تو يهه لکشمي نارائڻ بنتي هئ. پئسي يهان ڪام ۾ تو آني نهين هئ، ڪيون نه اس ڪاريه ۾ لڱاءِ دي. ڦر ڪيا سريندر هوني والي بوڪ مرتي هئ ڪيا؟ بهت سنپال هوتي رهتي هئ. بابا ڪي ڪتني سنپال هوتي رهتي هئ. يهه تو شو بابا ڪا رت هئ نان. ساري ورلڊ ڪو هيون بناني والا هئ. يهه حسين مسافر هئ.

پرمر پتا پر ماتما تو آڪر سيڪو حسين بناتي هئ، تهر سانوري سين گورا حسين بنتي هو نان. ڪتنا سلونا ساجن هئ، آڪر سيڪو گورا بناء ديتي هئ. ان پر تو قربان جانا چاهيئي. ياد ڪرتي رهنا چاهيئي. جيئي آتما ڪو دڪ نهين سڪتي، جان سڪتي هئ، وئسي پر ماتما ڪو پي جان سڪتي هئ. ديڪني ۾ تو آتما پر ماتما دونو ايڪ جيئي بندو هئ. باقي تو ساري ناليچ هئ. يهه بڙي سمجھ ڪي باتين هئ. بچون ڪي ٻڌي ۾ يهه نوٽ رهن چاهيئي. ٻڌي ۾ نمبروار پرشارت اَنوسار ڌارڻا هوتي هئ. ڊاڪٽر لوگون ڪو پي دوائيان ياد رهن هئ نان. اُٿسي نهين ڪ اس سميه بٽڻ ڪتاب ديڪينگي. ڊاڪٽري ڪي پي پائنتس هوتي هئ، بئريسٽري ڪي پي پائنتس هوتي هئ.

تمھاري پاس ڀي پائنتس هئ، ٿاپڪس هئ، جس پر سمجھاتي هئ. ڪوئي پائنت ڪسڪو فائدا ڪر لیتی هئ، ڪوئي ڪو ڪس پائنت سين تیر لڳ جاتا هئ. پائنت تو بهت ڏیر ڪي ڏیر هئ. جو اچي ریت ڌارڻ ڪرينگي وه اچي ریت سروس ڪر سڪينگي. آڌا ڪلپ سين مهاروڳي پيشنت هئ. آتما پنت بني هئ، اُنڪي ليئي ايڪ اوناڻي سرجن ڏوائي ڏيتي هئ. وه سڌيو سرجن هين رهندي هئ، ڪيبي بيمار هوتي نهين. اوڙ تو سڀ بيمار پر جاتي هئ. اوناڻي سرجن ايڪ هين وار آڪر من مناڀو ڪا انجڪشن لڳاتي هئ. ڪتنا سهج هئ، چتر ڪو پاڪيت ۾ رک دو سڌيو. بابا نارائڻ ڪا پوجاري ٿا تو لڪشمي ڪا چتر نڪال اڪيلا نارائڻ ڪا چتر رک ڏيئا. اُپي پتا پرتا هئ جسڪي هر پوجا ڪرتي ٿي، وه آب بن رهي هئ. لڪشمي ڪو وڏائي ڏي ڏي تو يه پڪا هئ، هر لڪشمي نهين بنونگا. لڪشمي بئن پتر دٻائي، يه اچا نهين لڳتا ٿا. اُنڪو ڏيڪ ڪر پُرش لوگ استري سين پتر دٻوڻي هئ. وهان ٿوريئي لڪشمي اُتسي پتر دٻائينگي. يه رسر رواج وهان هوتي نهين. يه رسر راوڻ راجيه ڪي هئ. اس چتر ۾ ساري ناليچ هئ. اوپر ۾ ترمورتي ڀي هئ، اس ناليچ ڪو سارا دن سمرڻ ڪر بڙا وندر لڳتا هئ. ڀارت آب سورب بن رها هئ. ڪتني اچي سمجھائي هئ، پتا نهين، منشون ڪي ٻڌي ۾ ڪيون نهين بئنٽا هئ؟ آگ بڙي زور سين لڳينگي، پنيور ڪو آگ لڳي هئ. راوڻ راجيه تو ضرور خلاص هونا چاهيئي. يگه ۾ ڀي پوتر برهمڻ چاهيئي. يه بڙا پار يگه هئ، ساري وشو ۾ پيورٿي لاني ڪا. وو برهمڻ ڀي ڀل برهما ڪي اڙلاڊ ڪهلاتي هئ. پرنٽو وه تو ڪڪ ولسولي هئ. برهما ڪي سنٿان تو پوتر مڪ ولسولي ٿي نان. تو اُنهن ڪو يه سمجھانا چاهيئي. اچا. ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارنگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) سوچ ٻڌي بن وندرڻل گيان ڪو ڌارڻ ڪر باپ سمان ماسٽر گيان ساگر بننا هئ. ناليچ سين سرو گڻ سيمر ۾ ڌارڻ ڪرني هئ.

(2) جئسي بابا نين تن من دن سروس ۾ لڳايا، سريندر هوئي اُتسي باپ سمان اپنا سڀ ڪچ ايشوريه شيوا ۾ سقل ڪرنا هئ. سدا رفریش رهندي ڪي ليئي ايمر آبجيڪٽ ڪا چتر سات ۾ رکنا هئ.

وردان - پاس وٽ آنر بنني ڪي ليئي پرشارت ڪي گتي تيور اوڙ بريك پاورفل رڪني والي

يثارٽ يوگي پو

ورتمان سميه ڪي پرمات پرشارت ڪي گتي تيور اوڙ بريك پاورفل چاهيئي تب انت ۾ پاس وٽ آنر بن سڪينگي ڪيونڪ اُس سميه ڪي پرستتيان ٻڌي ۾ اُنڪ سنڪلپ لاني والي هونگي، اُس سميه سڀ سنڪلپون سين پري ايڪ سنڪلپ ۾ استت هوني ڪا اُپياس چاهيئي. جس سميه وستار ۾ بڪري هوئي ٻڌي هو اُس سميه استاپ ڪرني ڪي پرتڪٽس چاهيئي. استاپ ڪرنا اوڙ هونا. جتنا سميه چاهين اتنا سميه ٻڌي ڪو ايڪ سنڪلپ ۾ استت ڪر لين، يهي هئ يثارٽ يوگ

سلوگن - آپ اوبيڊينٽ سرونت هو اس ليئي اُلمست نهين هو سگتي.

سرونت معنيٰ سدا شيوا پر اُپستت.

اويڪٽ استتي ڪا اُنيو ڪرني ڪي ليئي وشيش هوم ورڪ

اويڪٽ استتي ۾ رهندي ڪي ليئي باپ ڪي شريمت هئ، ”بچي سوچو ڪر، ڪرتويه اڌڪ ڪرو.“ سرو اُلهجنون ڪو سماپت ڪر اُجول بنو. پُراڻي باتون اُٿوا پُراڻي سنسڪارون روپي استيون ڪو سمپورڻ استتي ڪي ساگر ۾ سماءِ دو. پُراڻي باتين اُتسي پوڻ جائي جئسي پُراڻي جنم ڪي